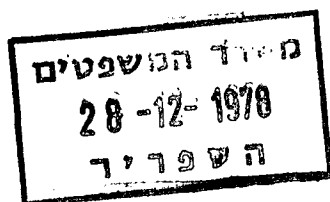

מס' סיוע 2

רשומות

קובץ התקנות

21 בדצמבר 1978

3922

כ"א בכסלו תשל"ט

צמוד

298	.	.	.	.	.	.	תקנות המים (הענקות), תשל"ט-1978
301	.	.	.	.	.	.	תקנות המים (היטל איוון), תשל"ט-1978
305	.	.	.	.	.	.	תקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ט-1978
307	.	.	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים על ידי מקורות), תשל"ט-1978
312	.	.	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תשל"ט-1978
320	.	.	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), תשל"ט-1978

תקנות המים (הענקות), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, תשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסוים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" —

(1) אצל ספק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר ;

“כמות מים מוקצית” — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באיזורי קיצוב ;

“כמות המים המופקת”, לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה ;

“כמות המים המסופקת”, לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל כפי שנמדדה בנקודת המדידה ;

“הוצאות הספקה” — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים ;

“עלות מים” — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין ;

“יחידת מים” — מטר מעוקב של מים ;

“מחיר מים” — המחיר המשולם לספק מאת צרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו ; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף ;

“הענקה” — כלל התשלום מקרן האיוון בעד כמות המים המוקצית, בהתאם להוראות תקנות אלה ;

“שיעור הענקה” — הענקה מחושבת ליחידת מים.

דרך החישוב של
עלות מים

2. (א) חישוב עלות מים, לענין תקנות אלה, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

הענקות בהתאם
למטרות המים

3. הענקה כמפורט בתקנות אלה תינתן בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון הפקה.

הענקות על
מים לחקלאות

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות אשר עלות המים שלו היא 130 אג' למ"ק או למעלה מזה יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין העלות ובין 130 אג' למ"ק, שייקראו להלן — גבול הענקה לחקלאות, ובלבד שעבור תוספת מים גמישה לחקלאות לא יהיה זכאי להענקה אלא בשיעור ההפרש שבין העלות ובין 175 אג' למ"ק.

שיעור ההענקות
על מים לייצור
תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 145 אג' למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים ובין 145 אג' שייקראו להלן — גבול הענקה לייצור תעשייתי.

שיעור הענקה
על מים לצרכי
בית, מסחר,
מלאכה, שירותים
וציבורים

הענקה חלקית

6. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 145 אג' או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים ובין 145 אג', שייקראו להלן — גבול הענקה לצרכי בית.

7. (א) היה מחיר המים שספק של מים לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים גובה מצרכניו נמוך מגבול הענקה לחקלאות, גבול ההענקה לייצור תעשייתי או גבול ההענקה לצרכי בית, הכל בהתאם לענין, יהיה אותו ספק זכאי לשיעור הענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין עלות המים שלו לבין גבול ההענקה כאמור.

(ב) הענקה לספק תינתן, בכל מקרה, רק אם, עלו הוצאות ההספקה על כל התמורה המתקבלת בפועל מצרכנים בעד כל המים שסיפק, ובכל מקרה לא תעלה ההענקה על ההפרש שבין הוצאות ההספקה ובין התמורה הכוללת כאמור; לענין ספק שמספק מים למטרות צריכה שונות, תובא בחשבון התמורה הכוללת מכלל מטרות הצריכה האמורות.

8. (א) ספק אשר קיבל הענקה מקרן האיוון, על פי תקנות אלה, חייב לנכות ממחיר המים שהוא גובה מצרכניו סכום השווה להענקה העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת לצרכן.

ניכוי הענקה
מצרכן

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, אשר נקבע בהתחשב בהענקות, לא יהיה חייב לנכות ממחיר המים סכום נוסף בשל ההענקה כאמור.
(ג) קיבל הספק הענקה בסכום גבוה או נמוך מזה שבא לידי ביטוי באמצעות התעריף, כאמור בתקנת משנה (ב), בשל כמות מים שהוא סיפק לצרכן, רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם.

9. (א) מפיק או ספק, שהתחיל להפיק או לספק מים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), לא יהיה זכאי להענקה, אלא אם נציב המים אישר מראש את מטרות ההפקה או ההספקה כחיונית וכמצדיקה מתן הענקה, על סמך בקשה שהוגשה לו מאת המפיק או הספק, לפני תחילתה של אותה הפקה או ההפקה.

הענקה חדשה

(ב) מפיק או ספק שלא קיבל בעבר הענקה ושינה את מערכת הפקת המים או מערכת ההפקה המים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), יראוהו כאילו התחיל להפיק או לספק מים, כאמור בתקנת משנה (א).

10. (א) הוראות תקנות אלה לא יחולו על מי שמפיק או מספק מים מותפלים, מי שפכים מטהרים, מי שטפונות או מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים.

אי-תחולה

(ב) במקרים מיוחדים רשאי נציב המים להחיל תקנות אלה, כולן או מקצתן, על מים כאמור בתקנות משנה (א), אם שוכנע כי מטרת ההפקה או ההספקה של מים כאמור חיונית ומצדיקה מתן הענקה או אם ניתנה בעבר הענקה בעדם.

11. תקנות המים (הענקות), תשל"ח—1978² — בטלות.

ביטול

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בחשוון תשל"ט (29 בנובמבר 1978)
(חמ 28—3)

2 קית תשל"ח, עמ' 524.

תקנות המים (היטל איוון), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"מקורות" — מקורות, חב' מים בע"מ, המפיקה או מספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר, מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן; ובלבד שכאשר הצרכן הוא עירייה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עירייה או מועצה מקומית;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; ס"ח תשל"ו, עמ' 140.

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

“נקודת מדידה” —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

“כמות מים מוקצית” — כמות מים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

“כמות מים נחרגת” — כמות מים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

“כמות המים המסופקת” — לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

“הוצאות הפקה” — ההוצאות להפעלה והנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקה המים;

“עלות המים” — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

“יחידת מים” — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף.

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיוון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת.

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

4. (א) מפיק או ספק של מים לחקלאות ישלם היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן: כאשר עלות המים היא 110 אג' למ"ק או למטה מזה —

על כל כמות המים המופקת או מסופקת — 25 אג' למ"ק;

(ב) כאשר המפיק או הספק הוא מקורות —

(1) כאשר עלות המים היא 110 אג' למ"ק או למטה מזה —

על כל כמות המים המופקת או מסופקת — 15 אג' למ"ק;

(2) עבור תוספת גמישה לחקלאות — 50 אג' למ"ק.

דרך החישוב של עלות מים

תשלום היטל איוון בהתאם לכמות ולמטרת המים

שיעור היטל האיוון על מים בחקלאות

5. (א) מי שחייב בהיטל כאמור בתקנות 4(א) ו-4(ב) (1) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 110 אג' למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 110 אג' למ"ק.

(ב) מי שחייב בהיטל כאמור בתקנה 4(ב) (2) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 175 אג' למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 175 אג' למ"ק.

6. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 110 אג' למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצית כדלקמן:

(1) בכל הארץ — 13 אג' למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 12 אג' למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 9 אג' למ"ק.

(ב) מי שחייב בהיטל לפי תקנת משנה (א) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על האמור להלן, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על השיעורים האמורים:

(1) בכל הארץ — 100 אג' למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 98 אג' למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 95 אג' למ"ק.

(ג) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 8 אג' למ"ק.

(ד) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים, יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית שאן	9	2,000
עמק הירדן	12	2,000
עמק חרוד	13	2,000
עמק החולה	13	1,800
שפלת החוף	13	1,500
עמק זבולון	13	1,500
עמק יזרעאל	13	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1), היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

7. (א) מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, בתנאים ובשיעורים המפורטים דלקמן:
אם עלות המים היא 120 אג' למ"ק או למטה מזה — 45 אג' למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 120 אג' למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 120 אג' למ"ק.

(ב) כאשר המפיק או הספק הוא מקורות — אם עלות המים היא 120 אג' למ"ק או למטה מזה — 35 אג' למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 120 אג' למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 120 אג' למ"ק.

8. (א) מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 135 אג' למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון בשיעור של 55 אג' למ"ק, על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 135 אג' למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 135 אג' למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושירותים
ציבוריים

(ב) כאשר המפיק או הספק הוא מקורות — אם עלות המים היא 135 אג' למ"ק או למטה מזה — 45 אג' למ"ק על כל כמות המים המופקת או מסופקת, הכל בהתאם לענין, אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 135 אג' למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 135 אג' למ"ק.

9. (א) ספק החייב בתשלום היטל איוון על פי תקנות אלה, רשאי לגבות מצרכניו יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

גביית היטל
איוון מצרכן

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, הכולל היטל איוון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק.
(ג) חייב הספק בהיטל איוון בסכום גבוה או נמוך יותר, בשל כמות המים שסיפק לצרכן, מזה שגבה מן הצרכן לפי התעריף כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

10. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איוון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

מים מלוחים —
סמור מניטל
איוון

11. תקנות המים (היטל איוון), תשל"ח—1978² — בטלות.

ביטול

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בחשוון תשל"ט (29 בנובמבר 1978)
(חמ 27—3)

2 ק"ת תשל"ח, עמ' 514.

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התיעוצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה;

"כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

"כמות המים המופקת", לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"היטל איוון" — כמשמעותו בסימן ב' לפרק הרביעי לחוק;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"עונה" — חלק משנה, כמשמעותה ברשיון ההפקה;

"שנה" — המתחילה ב-1 באפריל ומסתיימת ב-31 במרס שלאחריו.

תשלום מיוחד
בהתאם למטרות
המים ושיעוריו

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון הפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 55 אג' למ"ק;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175; תשל"ב, עמ' 8.

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 220 אג' למ"ק.

(ג) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לייצור תעשיתי יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 55 אג' למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 220 אג' למ"ק.

(ד) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 145 אג' למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 300 אג' למ"ק.

3. (א) בתום כל שנה ישלח נציב המים, לכל מי שהטיק או סיפק כמות מים נחרגת, הודעת חיוב על התשלום המיוחד החל עליו לגבי אותה שנה, בהתאם לכמות המים הנחרגת, למטרת הצריכה של המים ועל פי השיעורים האמורים בתקנה 2.

הודעת חיוב
בתשלום מיוחד

(ב) בהודעת חיוב לפי תקנת משנה (א) המתייחסת לספק יפורטו, בנוסף על הספק, שמות צרכניו של הספק, כמות המים הנחרגת שצרך כל אחד מהם בשנה שאלה מתייחסת הודעת החיוב, מטרת הצריכה של המים וסך כל התשלום המיוחד העולה בחלקה של כמות המים הנחרגת שצרך כל אחד מהם.

(ג) נציב המים רשאי, בנסיבות שייראו לו, לשלוח הודעת חיוב לפי תקנת משנה (א) גם בתום כל עונה והוראות תקנות אלה יחולו על הודעת חיוב כאמור, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

4. מפיק או ספק, שקיבלו הודעת חיוב כאמור בתקנה 3, ישלמו את התשלום המיוחד שהוטל עליהם, לא יאוחר משלושים יום מהיום שקיבלו את הודעת החיוב.

תשלום התשלום
המיוחד

5. (א) ספק שהוטל עליו תשלום מיוחד בגין כמות מים נחרגת של צרכן, רשאי, תוך 15 יום מיום שקיבל את הודעת החיוב כאמור בתקנה 3, להגיש לנציב המים בקשה לאשר לו לגבות את סכום התשלום המיוחד האמור, כולו או מקצתו, מהצרכן שצרך את כמות המים הנחרגת, שבגינה הוטל התשלום; העתק הבקשה ישלח הספק לצרכן.

העברת תשלום
מיוחד על
הצרכן

(ב) קיבל נציב המים בקשתו של ספק, כאמור בתקנת משנה (א), יודיע בכתב לצרכן על זכותו להמציא לו את טענותיו בכתב לגבי בקשתו של הספק, לא יאוחר מחמישה עשר יום מיום קבלת ההודעה.

(ג) נציב המים יבחן את בקשתו של הספק ואת טענותיו של הצרכן ויודיע בכתב, הן לספק והן לצרכן, את החלטתו בנדון.

6. (א) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, הכולל תשלום מיוחד, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל התשלום המיוחד ששילם הספק או שחוייב לשלמו.

תשלום מיוחד
שנגבה באמצעות
תעריף

(ב) הוויב הספק בתשלום מיוחד בשל כמות המים שסיפק לצרכן, שהוא גבוה או נמוך יותר מהסכום שנגבה מן הצרכן לפי התעריף, כאמור בתקנת משנה (א), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

צירוף היטל איזון
לתשלום מיוחד

7. מקום שחל היטל איזון על כמות המים הנחרגת, רשאי נציב המים לכלול בהודעות החיוב, כאמור בתקנה 3, גם את החיוב בהיטל איזון כאמור.

שמירת זכות
הערר

8. אין באמור בתקנות אלה כדי לפגוע בזכותו של מי שרואה עצמו נפגע מהטלת תשלום מיוחד לערור על כך לפני בית הדין, כאמור בסעיף 124(א) לחוק.

ביטול

9. תקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ד-1974² — בטלות.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בחשוון תשל"ט (29 בנובמבר 1978)

(חמ 808-3)

2. ק"ת תשל"ד, עמ' 1904; תשל"ה, עמ' 1337; תשל"ו, עמ' 764; עמ' 2222; תשל"ז, עמ' 2085.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים על ידי מקורות), תשל"ט-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט-1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה:

"מקורות" — מקורות, חב' מים בע"מ, המספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"מפעלי מקורות" — מפעלים של מקורות באזורי הארץ השונים, שמתכונתם אושרה בידי נציב המים;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים ממקורות על פי רשיון הפקה, בו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנימנים עליו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהינם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"רשות מקומית" — עירייה, מועצה מקומית וכן מועצה אזורית המספקת מים, לרבות מי שבא במקומו לענין הספקת מים בתחומיהן;

"נקודת מדידה" — הנקודה בה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך עריכת החשבון בין מקורות והצרכן עבור הספקת המים;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב ;

"כמות מים מסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה ;
 "כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית ;

"שנה" — שנת כספים שתחילתה ב־1 באפריל וסופה ב־31 במרס שלאחריו.

הספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) מקורות לא תספק מים, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.
 (ב) הוראות תקנות אלה עדיפות על פני כל הסכם, שנעשה בין מקורות לצרכן לפני קביעת התעריפים הנקובים בתקנות אלה.

תעריפים כוללים
היטלי איזון,
הענקות ותשלום
מיוחד ואינם
כוללים מע"מ

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיזון, הענקות מקרן האיזון ותשלום מיוחד, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איזון, הענקות מקרן האיזון ותשלום מיוחד, המתפרסמות כדין מפעם לפעם ; התעריפים אינם כוללים מס ערך מוסף.

אי תחולה לגבי
מים המסופקים
על ידי רשויות
מקומיות בתחום
שיפוטן

4. התעריפים הנקובים בתקנות אלה לא יחולו על מים המסופקים על ידי רשויות מקומיות בתחום שיפוטן ואשר לגביהם חלות התקנות בדבר תעריפים למים ברשויות מקומיות, המתפרסמות כדין מפעם לפעם.

5. החיוב בתעריפים הנקובים בתקנות אלה ייעשה בהתאם לקביעותיו של רשיון הפקה, לרבות מטרות המים המפורטות בו.

חיוב בתעריפים
לפי רשיון הפקה

6. (א) צרכן חייב לשלם למקורות את מחיר המים בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה, בהתאם לחשבון שיוגש לו על ידי מקורות.

התחשבות ביהודה
מקורות והצרכן

(ב) בתום כל שנה תגיש מקורות לצרכן חשבון עבור כמות מים נחרגת, אם היתה כזאת, בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

מקורות רשאית להגיש חשבון כאמור גם לפני תום שנה, אם נוכחה בצריכה של כמות מים נחרגת.

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת בידי מקורות, יהיו כמפורט להלן :

התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

(1) מים לחקלאות

ת ע ר י פ
(באגרות/מ"ק)

שם מפעל מקורות

1.1

35

בית שאן מעינות

50

עמק הירדן, שפעה, דושן

70

חוף כרמל נמור, יסוד המעלה

80	ק ר ן ג ל י ל מ ע ר ב י , ו א ד י ר י ש א , ק י ס ר י ה — ח ד ר ה , ג ו ש ד ן
90	ש פ ר ע ם , מ נ ח מ י ה , ג ב ו ל מ ש ו ל ש , כ ר כ ו ר , א ש ק ל ו ן , י ט ב ת א
100	ב י כ ו ר ה , ב נ א , נ ח ל י מ נ ש ה , ב י ת ש א ן ק י ד ו ח י ם , ש פ ל ת ל ו ד כ פ ר ג ל ע ד י , ר ח ל י ם , ר א ש פ י נ ה , ק י ש , מ ג י ד ו , י ב נ א ל ,
110	ש ו מ ר ו ן — ה ר י א פ ר י ם
120	ח ו ף כ ר מ ל ג ב ו ה
	ג ב ו ל צ פ ו נ י , כ פ ר ה נ ש י א , ג ל י ל ת ח ת ו ן , ש ר ו נ ה , ח י ט י ן ,
	ג ל י ל מ ר כ ו ז , ש ו מ ר ו ן ג ב ו ה , ע מ ק מ ז ו ר ח י , ד ב ר ת נ צ ר ת ,
	א ו ר ן ג ב ו ה , נ ח ל ע י ר ו ן , ש ו ר ק , א ש ת א ו ל , ש ו א ב ה , ע ג י ז ,
	ג ת , ע ו צ ם , ק ר י ת ג ת , נ ג ב , כ ו ר נ ו ב , ר ב י ב י ם , י ר ו ח ם , ע ר ד ,
130	א י ל ת , פ א ר ן , ע י ן י ה ב

1.2 מ י ם ל ב ר י כ ו ת ד ג י ם

ת ע ר י ף ע ב ו ר כ מ ו ת מ י ם ש ל 2000 מ"ק נ ו ס פ י ם ל ד ו נ ם (באגורות/מ"ק)	ת ע ר י ף ע ב ו ר כ מ ו ת מ י ם ש ל 2000 מ"ק ר א ש ו נ י ם ל ד ו נ ם (באגורות/מ"ק)	ש ם מ פ ע ל מ ק ו ר ו ת
13	22	ב י ת ש א ן מ ע י נ ו ת
40	49	ש פ ע ה
47	60	י ס ו ד ה מ ע ל ה

ה ע ר ו ת : (1) ב מ פ ע ל מ ק ו ר ו ת י ס ו ד ה מ ע ל ה י ח ו ל ה ת ע ר י ף ש ב ט ו ר ה י מ נ י
ע ל 1,800 ה מ"ק ה ר א ש ו נ י ם ל ד ו נ ם ו ה ת ע ר י ף ש ב ט ו ר
ה ש מ א ל י ע ל 2,200 ה מ"ק ה נ ו ס פ י ם ל ד ו נ ם .

(2) ב מ פ ע ל מ ק ו ר ו ת ש ב ו מ ל י ח ו ת ה מ י ם ה מ י ו ע י ד י ם ל ש י מ ו ש
ב ב ר י כ ו ת ד ג י ם ע ו ל ה ע ל 500 מ י ל י ג ר ם כ ל ו ר י ד י ם ל ל י ט ר
י ח ו ל ה ת ע ר י ף ש ב ט ו ר ה י מ נ י ע ל 1000 ה מ"ק ה ר א ש ו נ י ם
ל ד ו נ ם ו ה ת ע ר י ף ש ב ט ו ר ה ש מ א ל י ע ל 3000 ה מ"ק ה נ ו ס פ י ם
ל ד ו נ ם .

1.3 ת ו ס פ ת ג מ י ש ה ל ח ק ל א ו ת — 175 א ג' ל מ"ק .

1.4 ה ת ע ר י פ י ם ע ב ו ר כ מ ו ת מ י ם נ ח ר ג ת ב ח ק ל א ו ת , י ה י ו כ ד ל ק מ ן :

1.4.1 ל ג ב י כ מ ו ת מ י ם נ ח ר ג ת ש ה י א ע ד 10% מ כ מ ו ת ה מ י ם
ה מ ו ק צ י ת — ת ו ס פ ת ש ל 55 א ג' ל מ"ק מ ע ל ל ת ע ר י פ י ם
ה נ ק ו ב י ם ב ט ב ל א ו ת 1.1 — 1.3 ל ע י ל , ה כ ל ל פ י ה ע נ י ן .

1.4.2 ל ג ב י כ מ ו ת מ י ם נ ח ר ג ת ש ה י א מ ע ל 10% מ כ מ ו ת ה מ י ם
ה מ ו ק צ י ת — ת ו ס פ ת ש ל 220 א ג' ל מ"ק מ ע ל ל ת ע ר י פ י ם
ה נ ק ו ב י ם ב ט ב ל א ו ת 1.1 — 1.3 ל ע י ל , ה כ ל ל פ י ה ע נ י ן .

(2) מים לתעשיה

העריף
(באגורות/מ"ק)

שם מפעל מקורות

2.1

55	בית-שאן מעיינות
70	עמק הירדן
90	חוף כרמל נמוך
	קיסריה — חדרה, גליל מערבי, ואדי רישא,
100	גוש דן, חולון
110	שפרעם, גבול משולש, כרכור, אשקלון, יוטבתא
	כפר גלעדי, ראש פינה, בנא, שומרון — הרי אפרים,
120	חוף כרמל גבוה, נחלי מנשה, שפלת לוד
130	שורק, עיר הדרום
	גבול צפוני, חיטין, גליל מרכזי, שומרון גבוה, עמק
	מזרחי, דברת נצרת, אשתאול, שואבה, גת, עוצם,
	קרית גת, נגב, כורנוב, רביבים, ירוחם, ערד, אילת,
145	פארן, נחל צין, תשלובת ערד

2.2 התעריפים עבור כמות מים נחרגת בתעשיה, יהיו כדלקמן:

- 2.2.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 55 אג' למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלה 2.1 לעיל.
- 2.2.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 220 אג' למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלה 2.1 לעיל.

(3) מים לצריכה ביתית

העריף
(באגורות/מ"ק)

שם מפעל מקורות

3.1

65	בית שאן מעיינות
80	עמק הירדן, דושן
100	חוף כרמל נמוך
	קרן, גליל מערבי, ואדי רישא, קיסריה — חדרה,
110	גוש דן, חולון
	כפר גלעדי, ראש פינה, שפרעם, גבול המשולש, כרכור,
120	ביכורה, אשקלון, יוטבתא
	בנא, יבנאל, קיש, שומרון — הרי אפרים, מגידו,
130	חוף כרמל גבוה, שפלת לוד, שורק, עיר דרום, עין יהב

גבול צפוני, גליל תחתון, חיטין, גליל מרכזי, שומרון
גבוה, עמק מזרחי, דברת נצרת, אורן גבוה, נחל
עירון, אשתאול, שואבה, עג'ור, גת, עוצם, קרית גת,
נגב, כורנוב, רביבים, ירוחם, ערד, אילת, פארן,
עין בוקק

145

3.2 התעריפים עבור כמות מים נחרגת לצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

3.2.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים
המוקצית — תוספת של 145 אג' למ"ק מעל לתעריפים
הנקובים בטבלה 3.1 לעיל.

3.2.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים
המוקצית — תוספת של 300 אג' למ"ק מעל לתעריפים
הנקובים בטבלה 3.1 לעיל.

מפעל המנוהל
במשותף עם
תאגיד של
צרכנים

8. במפעל מקורות, שלידו קיים תאגיד של צרכנים, המקיף את כל הצרכנים של מפעל
המים או מרביתם, הנוטל חלק פעיל בהנהלת המפעל ותורם, לדעת נציב המים, תרומה
ממשית לניהולו של מפעל מקורות, רשאי נציב המים להכיר בחישוב מאוזני של הוצאות
המפעל, המוגש לו על ידי ההנהלה המשותפת של המפעל, ובאם חישוב זה מצביע על
עודף בהכנסות המפעל, עקב גביית התעריפים המפורטים בתקנות אלה, מעל לדרוש
לכיסוי הוצאותיו של המפעל, רשאי נציב המים להורות למקורות להחזיר לתאגיד של
הצרכנים את העודף האמור, במלואו או בחלקו.

החלת התעריפים
על ספקים
גדולים

9. שר החקלאות רשאי להחיל הוראות תקנות אלה גם על ספק אחר, פרט למקורות,
המספק כמות מים שנתית שאינה נופלת מ-15,000,000 מ"ק.

אי תחולה

10. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מים מוחפלים, מי שפכים מטהרים, מי שטפונות,
ומים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות על פי קביעת
נציב המים, אלא אם כן מצא נציב המים לנכון להחיל תעריפים אלה, כולם או מקצתם,
על סוגי מים כאמור.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בחשוון תשל"ט (29 בנובמבר 1978)
(חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "רשות מקומית" — עיריה, מועצה מקומית וכן מועצה אזורית המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיה.

2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטתה, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

3. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי איוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה 4(1), הכוללים מס ערך מוסף.

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית

באגרות למ"ק

1.1. לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1. בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם — 330

1.1.2. בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם — 520

1.1.3. בעד כל מ"ק נוסף — 830

1.1.4. משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרות בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפיסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת).

הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפיסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5. בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, בהם קיימת צריכת מים משותפת, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2. גינות נוי מושקות —

1.2.1. במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור,

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

- ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים
לדירה או מעל לכמות המוגדלת
- 170
- 1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות, פרט למפורטות להלן בנפרד
— ההגבלה תהיה של 8.5 מ"ק לחודש, בין החדשים
אפריל—נובמבר בלבד.
- 1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב
המחבר את הערים אשקלון וקרית גת לבין קו ישר ממזרח
למערב העובר דרך העיר באר שבע, לרבות העיריות
אשקלון וקרית גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות
בעמק בית שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש,
בין החדשים אפריל—נובמבר בלבד.
- 1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח
למערב, העובר דרך העיר באר שבע, לרבות העיר באר
שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בין החדשים
אפריל—נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בין החדשים דצמבר—
מרס.
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות
המפורטות בפיסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי
הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ק של גינה, עד לגבול
של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור
- 170
- 1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפיסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3
לפי הענין.
- 1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת,
עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של
הגינה בין יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה, בין לפי
מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי
החלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפיסקאות 1.1—1.2.4
הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו
בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

(2) לתעשייה

- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —
- 310 בגבולות הכמות המוקצבת
מעל הכמות המוקצבת —
- עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות
המוקצבת
- 365

עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת

530

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

310

כאשר מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים —

אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק במקור המים ממנו מסופקת מירב כמות המים לתעשייה, בתוספת 80 אגורות למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת)

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מירב כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —

365

עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

530

עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 55 אגורות למ"ק עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 220 אגורות למ"ק עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

575

2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה.

775

2.4 לבניה באתרי הבניה

(3) לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —

כאשר המים מופקים בידי הרשות המקומית —

כמפורט בטבלה להלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת באגורות למ"ק	שם הרשות המקומית
עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת למ"ק		

260	95	40	מ.א. עמק הירדן עירית עכו, עירית קרית אתא, מ.מ. פקיעין, עירית קרית ביאליק, עירית קרית מוצקין, מ.מ. שבי ציון, מ.א. נעמן, עירית נהריה, מ.מ. עתלית
285	120	65	עירית הדרה, מ.מ. אום אל פחם, מ.מ. בנימינה, מ.מ. זכרון יעקב, מ.מ. מנחמיה, מ.מ. פרדס- חנה — כרכור
305	140	85	מ.מ. אבן יהודה, מ.מ. ג'לג'וליה, מ.מ. טייבה, מ.מ. פרדסיה, מ.מ. קלנסואה
320	155	100	עירית הרצליה, עירית כפר סבא, עירית לוד, עירית נתניה, עירית פתח-תקה, עירית ראשון לציון, עירית רחובות, מ.מ. גבעת שמואל, מ.מ. גדרה, מ.מ. הדר השרון, מ.מ. הוד השרון, מ.מ. יהוד, מ.מ. כפר-שמריהו, מ.מ. נחלת יהודה, מ.מ. נס-ציונה, מ.מ. קדימה, מ.מ. קרית אונו, מ.מ. רמת השרון, מ.מ. רעננה, מ.מ. תל-מונד
330	165	110	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
340	175	120	מי שמקבל מרשות מקומית מים לחקלאות במסגרת כמות מים כוללת המוקצבת לרשות המקומית למטרה זו, יראו את כמות המים שהוא מקבל מן הרשות המקומית ככמות המים המוקצבת לענין תקנות אלה.

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

כאשר מירב המים לחקלאות ברשות המקומית

מופקת בידי הרשות המקומית —

בהתאם לטבלה ב-3.1.

כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים —
אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק
אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —
המחיר המשולם לספק ממקור המים ממנו מסופקת
מירב כמות המים לחקלאות, בתוספת 40 אגורות
למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מירב כמות המים מופקת בידי הרשות
המקומית — בהתאם לטבלה ב-3.1.

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —
המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 55 אגורות למ"ק
עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות
המוקצבת ובתוספת 220 אגורות למ"ק עבור כמות
מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת.
כאמור בפיסקאות 3.1 ו-3.2 לפי הענין.

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

באגורות למ"ק

4.1 למוסדות חינוך —

421 (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

421 בגבולות הכמות המוקצבת

831 מעל לכמות המוקצבת

4.2 לבתי חולים —

422 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

422 בגבולות הכמות המוקצבת

832 מעל לכמות המוקצבת

4.3 לבתי מלון —

315 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

315 בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת —

עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות

370 המוקצבת

עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות

535 המוקצבת

- 4.4 למתקני בטחון —
- 423 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
- 423 בגבולות הכמות המוקצבת
- 833 מעל לכמות המוקצבת
- 4.5 לגינון —
- 4.5.1 לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית —
- 175 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
- 175 בגבולות הכמות המוקצבת
- 475 מעל לכמות המוקצבת
- 4.5.2 — לגינות נוי מושקות, פקט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפיסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —
- (א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפיסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה
- 170
- 470 (ב) מעבר להגבלות
- 4.6 למיתקני תחבורה —
- 580 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
- 580 בגבולות הכמות המוקצבת
- 835 מעל לכמות המוקצבת
- 4.7 למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה
- 424
- 4.8 למכבסות
- 425
- 4.9 לחנויות דגים
- 426
- 4.10 לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
- 427
- 4.11 למסעדות, בתי קפה ומזנונים
- 600
- 4.12 לחנויות, עסקים ומשרדים
- 800
- 4.13 לכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה
- 590

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

- 5.1 לצריכה ביתית — כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (1).
- 5.2 לתעשייה — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (2).
- 5.3 לחקלאות — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (3).
- 5.4 לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חנויות, עסקים ומשרדים — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (4).
- 5.5 לחנויות, עסקים ומשרדים — כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפיסקת משנה 4.12.

5. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים, שנעשה לפחות אחת לחדשיים, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצרוכת המים שלהם, כאמור באותן תקנות, לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

גביה על מי קריא מדי מים

(ב) מבלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א) רשאית רשות המקומית לנקוט בדרכי גביה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

6. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים את התעריפים המפורטים בתקנה (2) ו-(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים — חישוב שנתי

(ב) בסוף כל שנה תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן, כאמור בתקנת משנה (א), ובאם ימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית, שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

7. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שך החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

ביטול תחולת התקנות

2 ק"ת תשל"ו, עמ' 1116.

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצריכה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקלאות בבקשה מנומקת, להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ג) מצא שר החקלאות, כי עלויות המים של רשות מקומית מסוימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשיה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

הערכה של
צריכת מים

8. (א) מצאה רשות מקומית כי מד מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת הרשות המקומית, ובלבד שבתקופה עליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מהידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית —

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — לפי 17 מ"ק לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 4(1.1)—(1.1.4);

1.2 לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח ולפי האזור, הכל כמפורט בתקנה 4(1.2.1)—(1.2.1.3).

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים, למעט חנויות, עסקים ומשרדים — לפי 10 מ"ק לחודש.

(3) לחנויות, עסקים ומשרדים — לפי 5 מ"ק לחודש.

עדיפות על
חוקי עזר

9. מלבד אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

אי תחולה

10. הוראות תקנות אלה לא יחולו בתחום עיריית אילת.

ביטול

11. תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תשל"ח—1978³ — בטלות.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בחשוון תשל"ט (29 בנובמבר 1978)
(חמ 29—3)

3 ק"ת תשל"ח, עמ' 518.

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. עירית אילת לא תספק מים בתחום שיפוטה אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

אספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

התעריפים כוללים
היטלי איוון
ואינם כוללים
מס ערך מוסף

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה (1)3 הכוללים מס ערך מוסף.

3. התעריפים למים שמספקת עירית אילת, יהיו לחודש, כמפורט להלן:

תעריפי מים
חדשים

(1) לצריכה ביתית

באגרות למ"ק

1.1 לצרכי בית לכל יחידת דיור —

א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר

255	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.1
485	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק	1.1.2
1145	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק	1.1.3
1545	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק	1.1.4

ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס

255	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.5
485	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק	1.1.6
1145	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק	1.1.7
1545	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק	1.1.8

1.1.9 משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפיסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5 לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת). הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפיסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5 לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.2 לגינות נוי מושקות —

- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה או מעל לכמות המגודלת
- 190 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד — בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
- 190 1.2.3 מעבר להגבלה — כאמור בפיסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפיסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
- 1.2.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפיסקאות 1.1—1.2.4, הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

(2) לתעשייה

- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — בגבולות הכמות המוקצבת
- 310 מעל הכמות המוקצבת
- 1550 2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
- 620 2.3 לבניה באתרי הבניה
- 775

(3) לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — בגבולות הכמות המוקצבת
- 165 מעל לכמות המוקצבת
- 1555 3.2 למשקי עזר — בגבולות הכמות המוקצבת
- 165 מעל לכמות המוקצבת
- 1555

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

- 4.1 למוסדות חינוך —
- 421 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
421	בגבולות הכמות המוקצבת	
1551	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי חולים —	4.2
422	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
422	בגבולות הכמות המוקצבת	
1552	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
315	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
315	בגבולות הכמות המוקצבת	
1557	מעל לכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
423	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
423	בגבולות הכמות המוקצבת	
1553	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות —	4.5
	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת עיריית אילת או רשות ממלכתית —	4.5.1
195	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
195	בגבולות הכמות המוקצבת	
1560	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	
190		
1561	(ב) מעבר להגבלה	
	למיתקני תחבורה —	4.6
625	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
625	בגבולות הכמות המוקצבת	
1565	מעל לכמות המוקצבת	

424	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית. שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
425	למכבסות	4.8
426	לחנויות דגים	4.9
427	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
600	למסעדות	4.11
800	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.12
1570	לכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה	4.13

(5) אגרת מינימום

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

- 5.1 לצריכה ביתית — כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק;
לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (1).
- 5.2 לתעשייה — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק;
לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (2).
- 5.3 לחקלאות — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק;
לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (3).
- 5.4 לשירותים ושירותים
ציבוריים למעט חנויות,
עסקים ומשרדים — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק;
לפי התעריפים הנקובים בפיסקה (4).
- 5.5 לחנויות, עסקים ומשרדים — כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק;
לפי התעריפים הנקובים בפיסקת משנה 4.12.

4. (א) עיריית אילת תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים, שתעשה לפחות אחת לחדשיים, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצרוכת המים שלהם, כאמור באותם תקנות, לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה עיריית אילת תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) מבלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א), רשאית עיריית אילת לנקוט בדרכי גביה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

² ק"ת תשל"ו, עמ' 1116.

מים לתעשיה,
לשירותים
ושירותים
ציבוריים —
הישוב שנת

5. (א) עיריית אילת רשאית לגבות מצרן של מים לתעשיה, לשירותים ושיירות ציבוריים, את התעריפים המפורטים בתקנה 3(2) ו-4(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק עיריית אילת את צריכת המים של צרן כאמור בתקנת משנה (א) ובאם יימצא כי הצרן חרג מכמות המים השנתית, שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית עיריית אילת לחייב את הצרן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

הצרכה של
צריכת המים

6. (א) מצאה עיריית אילת כי מד מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרן, רשאית היא לחייב את הצרן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת עיריית אילת, ובלבד שבתקופה עליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית

1.1. לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר — לפי 30 מ"ק לחודש.

לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1.1)—(1.1.4);

ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס — לפי 17 מ"ק לחודש.

לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1.1.5)—(1.1.8).

1.2. לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח, כמפורט בתקנה 3(1.2.1).

(2) לשירותים ושיירות ציבוריים, למעט חנויות, עסקים ומשרדים — לפי 10 מ"ק לחודש.

(3) לחנויות, עסקים ומשרדים — לפי 5 מ"ק לחודש.

7. לא מילאה עיריית אילת אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

ביטול תחולת
התקנות

8. הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של עיריית אילת, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי העזר.

עדיפות על
חוקי עזר

9. תקנות המים (תעריפי מים בתחום עיריית אילת), תשל"ח—1978* — בטלות.

ביטול

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ט בחשוון תשל"ט (29 בנובמבר 1978)
(חמ 30—3)

3 ק"ת תשל"ח, עמ' 527.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).